

bryllupstaler.com

Kjære alle sammen

Jeg er Ingrids far, og i kveld står jeg her med et hjerte som er litt for stort for brystet.

Jeg husker første gang jeg hørte om Marius. Det var ikke en stor erklæring, bare et lite smil i stemningen hennes. "Vi ble kjent over midnattspizza i regnværet," sa hun. Fadderuke på NTNU, vått hår, kalde jakker - og så denne roen som oppstår når to mennesker finner noen som forstår dem. Allerede da skjønnte jeg at noe hadde begynt.

Første date på Bakklandet. Hun kom hjem med den der blikk-blanding av fnis og alvor. Den som sier: "Dette kan bli noe." Og det ble det. Etter to år flyttet dere sammen i Trondheim. Det er en viktig test av hverdagen - og dere besto med glans. Pastamel på kjøkkenbenken, fotballkamper med venner, fjellturer som starter litt for tidlig om morgenen. Og etter hvert en katt som, så vidt jeg forstår, tror den eier leiligheten - og dere.

Ingrid, jenta mi - du har alltid vært omsorgsfull og målrettet. Du setter spor der du går, fordi du stiller opp for mennesker, og fordi du bestemmer deg og går hele veien. Det har gjort deg til den du er i dag, en kvinne jeg er uendelig stolt av.

Marius - du har en ro og tålmodighet som gjør at verden rundt deg blir litt mindre stressende. Og den skarpe humoren din, som alltid treffer med varme, ikke spydighet. Jeg har sett hvordan du ser på Ingrid. Det blikket sier at du tar henne på alvor. At du vil henne vel. For en far finnes det få ting som betyr mer.

En av mine favorittminner er da familiene våre møttes første gang på hytta ved Sjusjøen. Ingen store taler, ingen store planer. Bare en rolig kveld, kaffe som ble

Lag din egen personlige tale på bryllupstaler.com
kald fordi praten var god, og den enkle tryggheten i å kjenne at “dette er riktig”. Det var da jeg kjente på en rar blanding av lettelse og takknemlighet – det var ikke bare Ingrid og Marius som passet sammen. Det gjorde vi andre også.

Og så i fjor – Lofoten. Forlovelse i storslått natur, vind som alltid vil litt mer enn deg, og den typen øyeblikk som man bærer med seg hele livet. Jeg så bildene og tenkte: Her er det to mennesker som vet hva de vil, sammen.

Jeg vil også si noe til dere som par. De sterkeste forholdene bygges i det helt vanlige. I å lage pasta fra bunnen en tirsdag, selv om jobb og studie og alt annet kunne fått dere til å bestille takeaway. I å ta den turen selv om været er litt surt, og i å le av dommeravgjørelsen på TV selv om laget ditt ligger under. I å stå i hverandres små greier – hun som vil ha litt mer struktur, han som sier “det ordner seg” – og så finner dere rytmen midt imellom.

Ingrid, du er fortsatt min lille, store jente. Jeg slipper ikke taket, jeg bare flytter grepet litt. Marius, i dag gir jeg deg ikke fra meg noe – jeg får noe. Jeg får en svigersønn som jeg har lært å like, og etter hvert å være glad i. Takk for at du elsker datteren min så godt.

Og på vegne av oss: Tusen takk til dere, Marius’ foreldre, for at dere har oppdratt en mann som er trygg, tålmodig og god. Vi er glade for å være en del av den samme familien nå.

Til dere to, en siste tanke: Hold fast i det enkle. Fortsett å velge hverandre, også de dagene som ikke har fjelltopper eller forlovelsesringer i seg. Vær rause med unnskyldninger, og gjerrige med stolthet. Gå tur når det stormer, kok saus når dere savner hverandre, og husk at kjærlighet ikke skal se perfekt ut – den skal kjennes sann.

Kjære Ingrid og Marius – vi elsker dere, og vi tror på dere.

La oss løfte glassene
for et langt liv sammen

for latteren på kjøkkenet, for fotballkvelder og fjellstier
for katten som aldri kommer til å høre etter
for kjærligheten som allerede har vist at den tåler vær og vind.

For Ingrid og Marius - skål!

Denne talen ble laget med bryllupstaler.com. Svar på noen få spørsmål og generer din egen personlige tale nå på bryllupstaler.com

Lag din egen personlige tale på bryllupstaler.com